

Mál nr. 297/2014
M og
V vegna ábyrgðarliðar fjölskyldutryggingar.

Skaðabótaábyrgð 11 ára barns vegna tjóns á gleri bakaraofns í júlí 2014.

Gögn.

1. Málskot móttakið 29. september 2014 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 20. október 2014, ásamt tölvupósti starfsmanns V til M 29. september 2014.
3. Tjónstilkynning vegna málsins til V dags. 29. ágúst 2014.
4. Bréf M með athugasemdum dags. 29. október 2014.

Málsatvik.

Í tjónstilkynningu dags. 29. ágúst 2014 er gerð grein fyrir atvikum þeim sem M telur falla undir fjölskyldutryggingu sína hjá M. Þar kemur fram að sonur M hafi verið að dansa fyrir ömmu sína og hafi rekið sig í bakaraofninn í eldhúsi hennar þannig að gler í honum brotnaði. Í tjónstilkynningunni er krossað við að tjónið hafi orðið vegna tilviljunar og einnig er krossað við að sonur vátryggingartaka ber sök á tjóninu. Í málskoti er farið nánar yfir það hvað sonur M hafði verið að gera um sumarið m.t.t. líkamlegra athafna, þ.e. dans, fimleika og kraftæfingar hans. Í málskoti segir að syni M hafi verið bannað að æfa danssporin sín í eldhúsi ömmu sinnar en tjónið hafi orðið þegar hann hafi ekki sinnt því banni. Sonur M var rétt rúmlega 11 ára gamall á tjónsdegi

M telur að gildissvið ábyrgðarliðar fjölskyldutryggingar V taki til tjónsins á ofninum þar sem 11 ára gamall sonur hans hafi mátt vita að dansæfingar hans fælu í sér hættu og það hafi verið gáleysislegt af honum að framkvæma þær í eldhúsinu. Einnig telur M að honum hafi ekki verið tilkynnt um breytingar á vátryggingarskilmálum fjölskyldutryggingar sem gerðar hafi verið í febrúar 2014 og M gerir einnig athugasemdir við að V neiti að veita upplýsingar um símtal sem hann átti við starfsmann félagsins og tengjast málinu.

V vísar til þess að það telji að skilyrði skaðabótaréttar séu ekki uppfyllt í málinu. Gildissvið ábyrgðartryggingar fjölskyldutryggingar taki mið af almennum reglum skaðabótaréttar og þau þurfi því að uppfylla til að greiðsluskylda stofnist. V telur ekki sannað að sonur M hafi sýnt gáleysislega háttsemi þegar hann notaði eldhús ömmu sinnar til að dansa í. Það fái ekki stoð í tjónstilkynningu sem félagið fékk 29. ágúst sl. og síðari skýringar um að drengnum hafi verið bannað að vera á þeim stað séu ósannaðar, enda komi þær fram síðar. M verði að bera hallann af slíkum sönnunarskorti. V bendir þó einnig á að þó síðari atvikalýsing verði lögð til grundvallar þá feli hún ekki í sér sönnun á því að sonur M hafi sýnt saknæma háttsemi við danssýningu sína. Einnig gerir V athugasemdir við tilvísun M til breytinga á skilmálum og telur hana ekki skipta mál vegna þessa atviks þar sem sonur M sé 11 ára og breyting skilmála hafi einungis náð til barna sem eru yngri en 10 ára. Að lokum eru einnig gerðar athugasemdir við lýsingar M af samskiptum við starfsmenn V.

Álit.

Í málskoti sínu hefur M skipt málinu upp í þrjá þætti. Sá fyrsti lýtur að því hvort atvik sem lýst er í tjónstilkynningu og frekari gögnum málsins falli undir gildissvið ábyrgðarliðar fjölskyldutryggingar V. Það er ágreiningur um bótaskyldu úr vátryggingu skv. 1.mgr. 3.gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd í vátryggingamálum, sbr. auglýsing nr. 1090/2005 og úrskurðar nefndin um slíkan ágreining. Samkvæmt sömu grein úrskurðar nefndin einnig um ágreining sem varðar ákvæði laga nr. 30/2004. Annar þáttur í málskoti M lýtur að því hvort V hafi tilkynnt

honum um breytingu vátryggingarskilmála með réttum hætti og hvort hann eig að vera bundinn af slíkri breytingu ef það hefur ekki verið gert. Í 3. mgr. 18. gr. laga um vátryggingarsamninga kemur fram að félagið þurfi að afhenda vátryggingartaka nýja skilmála við tilkynningu um endurnýjun og gera grein fyrir þeim breytingum sem orðið hafa frá fyrri skilmálum. Í málinu liggja ekki fyrir nákvæmar upplýsingar um hvenær fjölskyldutrygging M var endurnýjuð og hvenær umræddur tímapunktur 3. mgr. 18.gr. var gagnvart honum varðandi breytingar á vátryggingarskilmálum. Þær breytingar sem vísað er til, nánar tiltekið gr. 14.3 í ábyrgðarlið fjölskyldutryggingar sem kom ný inn í vátryggingarskilmála sem almennt gilda frá 3. febrúar 2014, en taka gildi gagnvart M frá næstu endurnýjun þar á eftir og ef skilyrði 3.mgr. 18.gr. laga um vátryggingarsamninga eru uppfyllt, hefði aldrei átt við um tjónsatvik það sem ágreiningur er um. Ákvæði fyrrnefndrar gr. 14.3 nær til tjóna sem börn yngri en 10 ára valda. Sonur M var orðinn 11 ára þegar tjónsatvikið átti sér stað. Ákvæðið hefði því aldrei náð til hans og þegar af þeirri ástæðu er ekki ástæða til frekari umfjöllunar um það.

Hvað varðar þriðja þátt ágreinings M og V verður ekki betur séð en að úr því máli hafi verið leyst m.v. athugasemdir M dags. 29. október sl. um að hann hafi hlustað á símtal þann 28. október sl.

Það sem eftir stendur er því að taka afstöðu til þess hvort sonur M beri skaðabótaábyrgð á því tjóni sem varð þegar hann, við dansæfingar sínar, sparkaði í gler bakaraofns ömmu sinnar með þeim afleiðingum að það brotnaði. Með hliðsjón af lýsingum þeim sem liggja fyrir af atvikinu er ekki alveg ljóst hvort sonur M hafi verið að sýna umræddar dansæfingar með samþykki viðstaddra eða án þess. Þegar litið er til þess hvort sonur M gat gert sér grein fyrir því að háttsemi hans gæti valdið tjóni verður að beita sakarmati sem felur í sér að meta hvað börn á sama aldri vita eða mega vita. Þegar litið verður til þeirra gagna sem liggja fyrir verður ekki talið sannað að dansæfingarnar hafi verið þess eðlis að þær hafi falið í sér augljósa hættu á tjóni. Með hliðsjón af því verður M að bera hallann af sönnunarskorti um að sonur hans hafi sýnt gáleysi í skilningi almennra reglna skaðabótaréttar þegar hann var við dansæfingar í eldhúsi ömmu sinnar. Hefur því ekki stofnast skaðabótaábyrgð á hendur honum skv. reglum íslensks skaðabótaréttar og kemur því ekki til greiðslu skaðabóta úr ábyrgðarlið fjölskyldutryggingar M.

Niðurstaða:

Ekki hefur stofnast bótaskylda úr ábyrgðarlið fjölskyldutryggingar M hjá V.

Reykjavík 7. nóvember 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.